

Lechovice

Kraj: Jihomoravský

Správní obvod: Znojmo

Nadmořská výška: 197 m n. m.

Počet obyvatel: 548

Adresa URL: www.obec-lechovice.cz

Okres: Znojmo

GPS souřadnice: 48.872854N, 16.221819E

První pís. zmínka: 1287 (737 let)

PSČ: 671 63

Historie obce Lechovice

První písemná zmínka o obci Lechovice je v roce 1287, kdy listinou král Václav II. potvrdil privilegia královské kaple sv. Kateřiny a kostela sv. Michala, které mu tehdy náležely čtyři lány v Lechovicích.

V roce 1288 je zapsán jako majitel obce Heřman z Lehovic, též psaný z Přibyslavi. Tento obec v roce 1317 věnuje klášteru svatě Kláry / stával poblíž znojemského hradu / spolu s patronátním právem na kostel v Lechovicích.

Kostelní fara v té době patřila pod děkanství Hostěradické. Je to první zmínka o kostele a faře v předhusitské době v Lechovicích. Po roce 1343 však Klarisky Lechovice postupně rozprodaly.

Ke sjednocení lechovického majetku dochází v roce 1398, kdy se majitelem stal Jan z Vejtmile, který v té době bydlí na tvrzi v Žerotcích.

Po roce 1406 je obec znovu rozdělena mezi několik pánů. V roce 1412 se po kupních transakcích stává jediným majitelem obce Ondřej z Bítovan.

V roce 1447 přepisuje majetek na svého syna Jana z Lehovic.

Roku 1480 prodává Jan z Lehovic svůj majetek Janu Sirotkovi z Lichtenburka a jeho manželce Anně z Královic, kteří žijí na hradě Bítov.

V roce 1485 prodává vdova Anna z Královic a její druhý manžel Hynek obec klášteru sv. Kláry. Obec byla v majetku kláštera do 16.srpna 1531, kdy byla prodána Janovi z Pernštejna. Roku 1585 byly Lechovice prodány Zikmundovi Čertoryjskému z Čertoryj a Bedřichovi z Náchoda, který bydlel na zámku v Horních Dunajovicích. Po Bedřichovi zdědil Lechovice jeho syn Jiří, hrabě z Náchoda. V této době je první zmínka o cihelně.

Po bitvě bělohorské byly statky Čertoryjských konfiskovány, s novým pánem Sigfridem Kryštofem Braunerem přichází jezuité a nastává násilná rekatolizace.

Třicetiletou válkou bylo kruté postiženo celé znojemsko. V roce 1654 přešla obec do rukou císaře, v roce 1660 se stává majitelem obce loucký klášter.

V roce 1678 při sčítání majetku a obyvatel zůstalo v Lechovicích 7 domů obsazených, 2 nově obsazené, 11 starých pustých domů a 6 domů bylo nově opuštěno. V obci bylo napočítáno 26 louckých poddaných.

Od roku 1694 má obec Lechovice právo používat na svých úředních aktech obecní pečeť. Loucký

klášter byl v roce 1684 - 1692 opravován a nově vyzdoben, část staršího majetku byla darována farám.

Sochu panny Marie, která je umístěna v lechovickém kostele dostal v roce 1690 prosiměřický kaplan Kašpar

Krousenek. Tento ji v roce 1691 po čase prodal poddanému Melichiorovi Pfeifferovi z Borotic. Tento sochu postavil pod lechovickým kopcem u velkého dubu, nedaleko rybníka /bývalý mlýn/ u níž prýštil pramen čerstvé

vody. Roku 1695 dal loucký opat Řehoř Klain pro velké návštěvy poutníků na místě, kde stála socha, vystavět dřevěnou kapli. Na svátek navštívení panny Marie se zde konala v roce 1695 první pouť. Loucký opat prelát Th.Dr. Vincenc Walnera dal nad pramen poblíž kaple vystavět zděnou studánku ve tvaru kapličky. Protože návštěvy poutníků byly stále větší a malá kaple nestačila došlé lidi pojmout, bylo opatem Walnerou navrženo a započato budování nynějšího kostela. Stavba byla zahájena v roce 1718 a za čtyři roky v roce 1722 ukončena. Svěcení kostela spolu s přenesením sochy panny Marie nad hlavní oltář bylo dne 21.9.1723. Při následných hojně navštěvovaných poutních mších bylo podáváno až 9000 přijímání. Na místě původní dřevěné kaple byla v roce 1721 umístěna socha sv. Jana Nepomuckého, která zde stojí dosud. Na náklad louckého opatství byla v roce 1740 dostavěna letní rezidence mnichů.

Do vydání patentu císaře Františka Josefa je obec i kostel majetkem louckého kláštera. Dekretem císaře je loucký klášter zrušen a obec i kostel přechází do majetku Moravského náboženského fondu. V roce 1785 je založen hřbitov.

Při sčítání v roce 1793 je napočítáno v obci 37 domů a 253 obyvatel. V roce 1808 až 1811 byla prováděna stavba spojovací silnice Znojmo - Lechovice - Pohořelice.

V roce 1824 kupuje obec vídeňský měšťan Josef Lang, který v roce 1824 odkupuje další část Lechovic, včetně letní rezidence mnichů, kterou pak přestavuje na zámek.

V roce 1828 je postavena poblíž kostela školní budova - jednotřídní a v roce 1831 je postavena vedle školy nová fara. V tomto roce je při sčítání obyvatel napočítáno v obci 66 domů a v nich 292 obyvatel.

V roce 1852 byl rozšířen stávající hřbitov.

Dcera majitele panství Josefa Langa se v roce 1827 provdala za barona Karl Fridrich Kúbeck von Kúban, finančního ministra a presidenta dvorní komory císaře Ferdinanda Dobrotivého. Manželům Kúbeckovým, kteří zdělili panství od Josefa Langa se narodili dva synové a to Julius a Maxmilián. Fridrich Kúbeck staví v lese poblíž kostela rodinnou hrobku. Stavba je ukončena v roce 1866.

Po smrti Fridricha v roce 1855 se stává majitelem panství mladší syn Maxmilián, který byl m.j. říšským a zemským poslancem a legační radou mimo službu. V roce 1870 je jeho přičiněním dostavěn zděný vodojem, který zásobuje vodou zámecké budovy a kašny.

V roce 1871 vyhořela levá kostelní věž a byly poškozeny dva zvony. V téže roce byla věž opravena.

V roce 1890 při sčítání obyvatel je v obci napočítáno ve 106 domech 613 obyvatel.

V roce 1892 zřizuje Maxmilán Kúbeck poblíž zámku zahradnictví. Maxmilián měl děti Blanku a Adalberta.

V roce 1899 je původní škola přistavěna na dvoutrídni. V téže roce je v kronice uváděno, že padaly kroupy velikosti ořechu a tyto napáchaly značné škody na úrodě a střechách budov.

Po Maxmiliánovi, který zemřel v roce 1913 zdědil lechovické panství jeho syn Adalbert Kúbeck. Tento zámek spolu s borotickým statkem a konzervárnou obhospodařoval až téměř do osvobození Lechovic v roce 1945. Před příchodem fronty se i s rodinou odstěhoval.

Po první světové válce usilovaly Lechovice s německy mluvícím obyvatelstvem o to, aby byly státoprávně připojeny k Rakousku. Československá vláda však tomu zabránila. V první světové válce padlo mnoho občanů Lechovic. K uctění památky byl při cestě k lesovně, poblíž sochy sv. Jana Nepomuckého byl v roce 1922 postaven velký mramorový pomník.

V roce 1924-1925 dochází k pozemkové reformě a rozparcelování velkostatků.

V roce 1938 po záboru pohraničí žije v obci ve 158 domech 670 obyvatel. Rozloha půdy činila 755 ha. Žijící menšina českých obyvatel je vystěhovávána, někteří jsou zatčeni. V roce 1938 je starostou obce zvolen

Raimund Rudorfer, který pracuje po celou dobu války až do března 1945, kdy odchází. Dne 9.10.1938 přichází německé vojsko do obce, začíná se jezdit po pravé straně. V obci přes válku pracovalo mnoho polských, ukrajinských a českých totálně nasazených dělníků. Koncem dubna 1945 jsou silnice obsazeny ustupujícím pochodujícím německým vojskem. Upadlo i hospodářství zámku, obyvatelé zámku se stěhují do Rakouska. Dne 6. a 7. května 1945 letecké bombardování obce a okolí způsobilo značné škody na budově kostela, ve vsi je zničeno, poškozeno a hoří několik domů. Ustupující německé vojsko za sebou vyhodilo několik mostů na silnici mezi částmi obce.

Dne 7.5.1945 mezi 10 až 11 hodinou se objevují ruští vojáci na návsi v obci. Dne 9.5.1945 přišli do domu starosty Johanna Kantnera dva ruští vojáci, tohoto odvedli a dne 17.5.1945 byl nalezen zastřelen a zakopán v zákopu u cihelny. Ve druhé světové válce padlo na bojištích z Lechovic 46 občanů. V květnu 1945 panuje v obci bezvládnost. V červenci a v srpnu se do Lechovic začínají na výzvu vlády stěhovat čeští dosídlenci, kteří v mnoha případech bydlí s dosud neodstěhovanými německými rodinami. Dne 18.10.1945 je proveden první odsun asi 300 německých občanů z Lechovic, dne 30.6.1946 je proveden odsun druhé části tj. 107 občanů.

Dne 11.5.1946 je v obci za účasti zástupců okresu a Ministerstva zemědělství uspořádáno předávání dekretů na dům a pozemky jednotlivým rodinám. Starostu a dosídlovacího komisaře vykonával do září 1946 Rupert Bazal. V tomto měsíci se konaly řádné volby a do funkce starosty je zvolen Jaroslav Augusta, kameník. V únoru 1948 je starostou obce ve volbách zvolen Vilém Jeřábek. V únoru 1949 je vytvořen přípravný výbor pro založení zemědělského družstva, jehož prvním předsedou je zvolen sedlák František Novotný. V roce 1951 je v budově na č.p.32 zřízen Místní národní výbor a předsedou byl zvolen Karel Rychlík. Ve druhé polovině roku 1953 se zemědělské družstvo rozpadá, aby na jaře 1956 se opět někteří bývalí členové do družstva vrátili a hospodařili na 235 ha půdy. Ve volbách dne 16.5.1954 je předsedou MNV zvolen Jindřich Hrabal, který byl ve volbách dne 19.5.1957 opět zvolen do funkce předsedy MNV.

Při sčítání lidu a domů k 1. dubnu 1958 bydlí v obci ve 100 domech 435 občanů. V listopadu 1958 je na zámku zřízen domov pro řádové sestry. Od roku 1959 zastupuje pro nemoc předsedu MNV Rudolf Pikart, který byl ve volbách dne 12.6.1960 zvolen předsedou MNV. V únoru 1961 je do funkce předsedy JZD Lechovice zvolen Alois Švrček, který se stává později předsedou sloučeného JZD Lechovice a Práče se sídlem v Práči.

V roce 1962 je provedena regulace toku Jevišovka. Touto regulací došlo k poklesu hladiny vody ve studních a tak je v tomto roce započato s výstavbou vodovodu. Stavba byla dokončena v roce 1965.

V roce 1964 je prováděna výstavba sklepního hospodářství vinného sklepa. V roce 1967 byla provedena generální oprava silnice přes obec. V roce 1968 je zahájena výstavba obecního rybníka.

Celý den a noc 23.8.1968 projíždí přes obec kolony sovětských aut, tanků a obrněných transportérů, které zničily nově vybudovanou silnici, jakož i místní komunikace.

V roce 1969 staví Oseva Prosiměřice novou vinárnu „U zámku“, která navazuje na vinný sklep. V roce 1970 byla dokončena rekonstrukce Zájezdního hostince a dokončena výstavba obecního rybníka. Na jaře 1971 je na hřbitově postavena nová obvodová zeď a u sklepů postaveno travnaté hřiště, včetně klubovny. Na místě bývalé cihelny je zahájena v roce 1971 výstavba nové, která zahájila provoz 23.6.1972. Smuteční síň na hřbitově byla postavena v roce 1972.

V polovině roku 1976 zahájily organizace komunistů v Práčích a Lechovicích jednání o sloučení školy a MNV. Škola byla od září 1976 z rozhodnutí orgánů zrušena, MNV v Lechovicích dnem voleb 22. a 23.

října 1976 ukončil svou činnost. Tyto činnosti byly převedeny na MNV Práče, kde předsedou MNV byl zvolen Vladimír Škráček.

V roce 1977 je v obci zahájena nová výstavba několika rod.domů směrem na Práče, je provedena telefonizace obce na ústřednu Prosiměřice a zahájena výstavba nové smuteční síně na hřbitově. Matriční úřad Lechovice byl v tomto roce z rozhodnutí orgánů převeden na MNV Prosiměřice.

Poslední den roku 1978 nastal pokles venkovních teplot z +12 na - 16 st.C.

K 31. říjnu 1980 žije v obci ve 104 domech 480 obyvatel /vč.řádrových sester/.

V roce 1981 je v obci zrušena čerpací stanice Benziny.Ve volbách v tomto roce je předsedou MNV opět zvolen Vladimír Škráček. V roce 1981 začala v obci plynofikace po celé vesnici. Dne 1. června1982 je otevřena nová prodejna potravin. V roce 1984 je zahájen svoz domovního odpadu. V říjnu a listopadu 1984 jsou plynofikovány první domácnosti. V květnu 1986 je započato se stavbou čističky odpadních vod v Lechovicích pro několik obcí. Ve volbách konaných dne 23. a 24. května 1986 byl předsedou MNV zvolen František Liška.

Na podzim 1987 a v roce 1988 je prováděna výstavba kanalizačního sběrače do čistírny odpadních vod.

Od počátku roku 1989 je kolem jižní strany obce budován systém otevřených příkopů - protierozní opatření, který má zabránit přívalovým dešťům a záplavám domů v obci.

V listopadu 1989 je v zemi provedena změna formou sametové revoluce, při které dochází ke změnám politického uspořádání v zemi. V roce 1990 dochází na základě schváleného zákona o obcích

(obecní zřízení) k novému uspořádání.Vzniká samostatná a samosprávná Obec Lechovice. Dne

24.listopadu 1990 se konají v obci volby do obecního zastupitelstva. Starostou obce byl na zasedání obecního zastupitelstva zvolen Josef Juráček, zástupcem starosty Ing. Rudolf Krátký. Těmito volbami byla ukončena

činnost Místního národního výboru Práče, Organizace Komunistické strany Lechovice, Svazu žen

Lechovice, Sboru dobrovolných hasičů Lechovice a Sboru pro občanské záležitosti.V roce 1991 jsou dokončeny rekonstrukce tří obecních bytů na č.p. 58 a výstavba protierozní opatření kolem obce.

Obec v roce 1992 s pomocí bývalých občanů, odsunutých po roce 1945 opravuje památník tak,aby

připomínal památku padlých občanů obce v I. a II. světové válce. Na hřbitově jsou po dohodě

soustředěny pozůstalé hroby odsunutých obyvatel do středové části hřbitova a byla provedena

výsadba zeleně.V dolní části obce byly vybudovány kanalizační řady pro možnost napojení kanalizace

rodinných domků a restaurací kolem státní silnice I/53.

